

Lied Van De Arme Mensen

't is droef om te constateren, maar 't is realiteit
Dat wij nog accepteren, de plagen van den tijd
De machtigen regeren, ze vliegen naar de maan,
Wij leven om te sterven, en daarmee is 't gedaan

De wereld wordt vergiftigd en wij creveren mee
Al zijn er wel protesten, we zwijgen voor ons pree
De stroom kan niet meer leven, ziet zwart gelijk de nacht
De lucht is niet meer 't asemen, en 't landschap is een klacht

G'hoort veel over vooruitgang, al jaren aan een stuk
Maar als dat moet gebeuren, ten koste van 't geluk
Van de miljoenen slaven, die nog altijd bestaan
Dan is 't een platte leugen, en moet ze van de baan

We zouden willen roepen, met heel ons laatste kracht
Gunt ons een beetje leven, we spreken niet van macht
't is boter aan de galg, ze lachen met ons lot
En horen ze dees lieke, ze zeggen die zijn zot !

D'er was toch nog een leven, een leven voor de dood
Waar is dat dan gebleven, begrijpen we 't dan nooit
Laat ons het maar proberen, het zal misschien wel gaan,
Dees lot te refuseren, of 't is er mee gedaan

Weer een lied dat Wannes schreef voor de "Internationale Nieuwe Scène" en dat wij graag blijven zingen, ... een kippenvelied.